

Елисавета Багряна

Лаври

Тук лаврите не са пет-шест изсъхнали листенца,
окичили като на смях челото на поета –
издъхнал мъченически от глад и от несрета –
с недоумение извърнал към света гледеца си.

Тук лаврите са пишно зеленеещи дървета,
шумящи весело, люлени леко от ветреца.
Росата утринна им е окъпала венца
и всеки клон и лист, облян в лъчи, трепти и свети.

Шуми, море! Тук есента е сякаш млада пролет
и слънце грее, и животът радостно зове,
и минаретата с протегнати ръце се молят.

И вий шумете, живи лаври, росни лесове!
Шумете днес, когато гледам и вървя на воля,
а не – когато вечността вледена ме скове...

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11754>]